

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **P. Ś.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lutego 2014 r.,

zażalenia P.Ś. na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 23 grudnia 2013 r., o odmowie przyjęcia wniosku o
wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w
zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego odmówił przyjęcia o wniosku P. Ś. o wznowienie postępowania
zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w G., sygn. akt V Ka .../99, ponieważ
wnioskodawca wezwany do usunięcia braku formalnego pisma poprzez
sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez adwokata, w określonym
terminie nie usunął tego braku formalnego.

Na powyższe zarządzenie P. Ś. złożył zażalenie, w którym podniósł, że
został skazany za czyny, których nie popełnił i nie jest w stanie wyłożyć kosztów
adwokata z wyboru, ponieważ odbywa wieloletnią karę pozbawienia wolności, nie
pracuje i nie osiąga żadnych dochodów.

W konsekwencji wniósł on o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom skarżącego prawidłowość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny nie może być skutecznie kwestionowana.

Zarządzeniem z dnia 16 października 2013 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczyła skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. J. P. w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania albo poinformowaniu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k.17). Wyznaczony adwokat, dokonując czynności w trybie art. 84 § 3 k.p.k., w dniu 25 listopada 2013 r. sporządził opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania na wniosek strony, natomiast wyraził pogląd, że w sprawie ujawniły się okoliczności pozwalające na wznowienie postępowania z urzędu (k. 20-21). W konsekwencji obrońca w dniu 19 listopada 2013 r., w trybie art. 9 § 2 k.p.k., złożył do Sądu Apelacyjnego wniosek sygnalizacyjny o rozważenie przez Sąd możliwości wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o podstawę wskazaną w art. 542 § 3 k.p.k., (k.26-28). Należy jednak podkreślić, że jest to postępowanie odrębne oraz oparte na innych przesłankach, w stosunku do tego jakie wszczyna wniosek o wznowienie postępowania sporządzony i podpisany w imieniu strony przez adwokata lub radcę prawnego.

W ten sposób został w tej sprawie zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem obrońca zajmując stanowisko w przedmiocie ewentualnych podstaw wznowieniowych, bądź stwierdzając ich brak, ma pozycję autonomiczną i nie musi wyrażać w tym zakresie poglądów zbieżnych z reprezentowaną przez niego stroną, zaś sąd w takiej sytuacji nie jest obowiązany wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872,). W związku z tym słusznie Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego zarządzeniem z dnia 26 listopada 2013 r. wezwała wnioskodawcę do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 7 września 2013 r. w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i

podpisanego przez adwokata (k.22), skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. Dlatego stwierdzenie skazanego, że nie stać go na obrońcę z wyboru nie mogło doprowadzić do uchylecia zaskarżonego zarządzenia, ponieważ w tym układzie procesowym nie usunął on w wyznaczonym terminie wskazanego wyżej braku formalnego pisma.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.